Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/60/EK IRÁNYELVE**

(2005. október 26.)

a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről

(EGT vonatkozású szöveg)

(HL L 309., 2005.11.25., 15. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 2007/64/EK irányelve (2007. november 13.)	L 319	1	2007.12.5.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2005/60/EK IRÁNYELVE

(2005. október 26.)

a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésének első és harmadik mondatára, valamint a 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([2]),

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([3]),

mivel:

(1) A jelentős feketepénz-áramlás árthat a pénzügyi szektor stabilitásának és tekintélyének, és fenyegetést jelent az egységes piacra nézve; a terrorizmus társadalmunk alapjait támadja meg. A büntetőjogi megközelítésen túl a pénzügyi rendszeren keresztül történő megelőző erőfeszítések hozhatnak eredményt.

(2) A bűnözőknek és társaiknak a bűnözésből származó bevételek eredetének leplezésére vagy a jogszerűen, illetve a jogellenesen szerzett pénzeknek terrorista célokra való átirányítására irányuló erőfeszítései súlyosan veszélyeztethetik a hitelintézetek és pénzügyi szolgáltatók megbízhatóságát, épségét és stabilitását, valamint a pénzügyi rendszer egésze iránti bizalmat. A Közösség fellépése szükséges ezen a területen annak elkerülése érdekében, hogy a tagállamok olyan intézkedéseket fogadjanak el pénzügyi rendszereik védelme érdekében, amelyek nem lennének összhangban a belső piac működésével, valamint a jogállamiság és a közösségi közrend szabályaival.

(3) Bűnözői cselekményeik elősegítése érdekében, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának elkövetői megpróbálhatnának előnyt húzni a tőkemozgás szabadságából és a pénzügyi szolgáltatásnyújtásnak az egységesített pénzügyi térségből fakadó szabadságából, amennyiben közösségi szinten nem kerülnek elfogadásra bizonyos koordinációs intézkedések.

(4) A pénzmosás területét érintő ezen aggodalmakra való válasz érdekében fogadták el a pénzügyi rendszer pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelvet ([4]). Ez előírta a tagállamoknak, hogy tiltsák meg a pénzmosást, és kötelezzék a hitelintézeteket és az egyéb pénzügyi szolgáltatók széles körét magában foglaló pénzügyi szektort, hogy ügyfeleiket azonosítsák, vezessenek megfelelő nyilvántartást, hozzanak létre belső eljárásokat a személyzet

([1]) 2005. május 11-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([2]) HL C 40., 2005.2.17., 9. o.
([3]) Az Európai Parlament 2005. május 26-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2005. szeptember 19-i határozata.
([4]) HL L 166., 1991.6.28., 77. o. A 2001/97/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 344., 2001.12.28., 76. o.) módosított irányelv.

▼B

képzése és a pénzmosás elleni védelem céljából, valamint jelentsenek be az illetékes hatóságoknak bármilyen pénzmosásra utaló jelet.

(5) Pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására gyakran nemzetközi összefüggésekben kerül sor. A kizárólag nemzeti vagy akár közösségi szinten elfogadott intézkedések, nemzetközi koordináció és együttműködés figyelembevétele nélkül nagyon korlátozott hatással járnának. Ezért a Közösség által e téren elfogadott intézkedéseknek összhangban kell lenniük az egyéb nemzetközi fórumokon tett lépésekkel. A Közösségi fellépésnek továbbra is különös figyelemmel kell lennie a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni harcban élen járó nemzetközi testületnek, a Pénzügyi Akciócsoportnak (Financial Action Task Force, a továbbiakban: „FATF") a pénzmosás, illetve a terrorizmus finaszírozása ellni küzdelem terén megfogalmazott ajánlásaira. Tekintettel arra, hogy az FATF által megfogalmazott ajánlásokat 2003-ban nagymértékben felülvizsgálták, és kiterjesztették, ennek az irányelvnek összhangban kell lennie ezzel az új nemzetközi előírással.

(6) A szolgáltatások kereskedelméről szóló általános megállapodás (GATS) megengedi a tagállamoknak, hogy elfogadják a szükséges intézkedéseket a közerkölcs védelme és a csalás megelőzése érdekében, továbbá lehetővé teszi intézkedések elfogadását is prudenciális okokból, beleértve a pénzügyi rendszer stabilitásának és épségének biztosítását is.

(7) A pénzmosás fogalomköre, bár kezdetben a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményekre korlátozódott, az utóbbi évek tendenciája szerint kitágult az alapbűncselekmények szélesebb körére. Az alapbűncselekmények szélesebb köre elősegíti a gyanús ügyletek bejelentését és a nemzetközi együttműködést ezen a területen. Ennek következtében a súlyos bűncselekmény fogalmát összhangba kell hozni a súlyos bűncselekménynek a pénzmosásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, zárolásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló, 2001. június 26-i 2001/500/IB tanácsi kerethatározatban adott meghatározásával ([1]).

(8) Ezenkívül a pénzügyi rendszerrel való visszaélés a bűncselekményből származó vagy akár tiszta pénzek terrorista célok felé irányítása által egyértelmű kockázatot jelent a pénzügyi rendszer épségére, helyes működésére, tekintélyére és stabilitására. Ennek megfelelően ezen irányelv megelőző intézkedéseinek nem kizárólag a bűncselekményből származó pénzek kezelésére kell kiterjedniük, hanem a jogszerűen szerzett pénzeknek vagy vagyontárgyaknak a terrorizmus céljaira történő gyűjtésére is.

(9) A 91/308/EGK irányelv, bár előírja az ügyfél-azonosítási kötelezettséget, viszonylag kevés részletet tartalmazott a vonatkozó eljárásokról. A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése ezen vonatkozásának rendkívüli fontosságára tekintettel, az új nemzetközi előírásoknak megfelelően helyénvaló konkrétabb és részletesebb rendelkezéseket bevezetni az ügyfél és az esetleges tényleges tulajdonos azonosításával és a személyazonosságát igazoló ellenőrzésével kapcsolatban. E célból lényeges a „tényleges tulajdonos" fogalmának pontos meghatározása. Amikor egy jogalany vagy társulás jellegű jogi megállapodás, mint például alapítvány vagy vagyonkezelő társaság egyéni kedvezményezettjeit még meg kell határozni, és ezért nem lehetséges egy magánszemélyt tényleges tulajdonosként azonosítani, elegendő a „személyek azon csoportját" azonosítani, amelyek az alapítvány vagy vagyonkezelő társaság kedvezményezettjei lehetnek. Ez a követelmény nem foglalja magában

([1]) HL L 182., 2001.7.5., 1. o.

▼B

a személyek fenti csoportján belül az egyes személyek azonosítását.

(10) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézményeknek és személyeknek ezen irányelvvel összhangban azonosítaniuk kell a tényleges tulajdonost, illetve ellenőrizniük kell személyazonosságát. E követelmény teljesítése érdekében ezen intézmények és személyek mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy felhasználják-e a tényleges tulajdonosok nyilvános adatait, kérnek-e ügyfeleiktől lényeges adatokat vagy kapnak-e egyébként információkat, figyelembe véve, hogy az ilyen ügyfél-átvilágítási intézkedések hatóköre a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának kockázatával van összefüggésben, ami függ az ügyfél, az üzleti kapcsolat, a termék vagy az ügylet típusától.

(11) Azok a hitelmegállapodások, amelyekben a hitelszámla kizárólag a hitel kiegyenlítésére szolgál, és a hiteltörlesztést olyan számláról hívják le, amelyet az ezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontja hatálya alá tartozó hitelintézet nyitott az ügyfél nevére, általában a kevésbé kockázatosnak minősülő ügyletek közé tartoznak.

(12) Amennyiben a jogalany vagy társulás jellegű jogi megállapodás tagjai jelentős ellenőrzést gyakorolnak az általuk szolgáltatott vagyon felhasználása felett, ők tényleges tulajdonosnak minősülnek.

(13) A vagyonkezelői kapcsolatokat széles körben használják kereskedelmi termékek kapcsán, mint az átfogóan felügyelt nagykereskedelmi pénzügyi piacok nemzetközileg elismert jellemzőjét. Ebben a különös esetben a vagyonkezelői kapcsolat ténye önmagában nem eredményez a tényleges tulajdonosra vonatkozó azonosítási kötelezettséget.

(14) Ezen irányelv olyan tevékenységekre is alkalmazandó, melyeket a hatálya alá tartozó intézmények és személyek az interneten keresztül folytatnak.

(15) Tekintettel arra, hogy a pénzügyi szektorban az ellenőrzés szigorodása arra ösztönözte a pénzmosás, valamint a terrorizmus finanszírozásának elkövetőit, hogy alternatív módszereket keressenek a bűncselekményekből származó bevételek eredetének leplezésére, és mivel e csatornák felhasználhatók a terrorizmus finanszírozására, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni kötelezettségeket ki kell terjeszteni az életbiztosítás-közvetítőkre, a vagyonkezelő társaságokra és a társasági szolgáltatásokat nyújtókra is.

(16) A biztosításközvetítők köre nem foglalja magában azokat a jogalanyokat, amelyekért egy biztosítóintézet vállalja a jogi felelősséget, és így már eleve ezen irányelv hatálya alá tartoznak.

(17) Egy társaság igazgatói vagy ügyvezetői feladatainak gyakorlása önmagában nem teszi az érintett személyt vagyonkezelői vagy társasági szolgáltatások nyújtójává. Ennélfogva a meghatározás csak azokra a személyekre terjed ki, akik harmadik személyek részére üzletszerűen látják el egy társaság vezetői vagy titkári feladatait.

(18) Többször beigazolódott, hogy nagy összegű készpénzfizetések esetén a pénzmosás és terrorizmus finanszírozásának nagymértékű kockázata áll fenn. Ezért azon tagállamokban, amelyek engedélyezik a megállapított küszöbérték feletti készpénzfizetéseket, valamennyi ilyen készpénzfizetéseket elfogadó, árukkal üzletszerűen kereskedő természetes vagy jogi személynek az irányelv hatálya alá kell tartoznia. A nagyértékű árukkal, így például drágakövekkel, nemesfémekkel vagy művészi alkotásokkal kereskedő személyek, valamint az árverésvezetők minden esetben ezen irányelv hatálya alá tartoznak, amennyiben részükre 15 000 EUR vagy annál magasabb értékben teljesítenek készpénzfizetéseket.

▼B

Annak hatékony ellenőrzése érdekében, hogy a személyeknek és intézményeknek e lehetségesen széles köre megfelel-e ezen irányelvnek, a tagállamok ellenőrzési tevékenységüket – a kockázatalapú felügyelet alapelveinek megfelelően – különösen azon, árukereskedelemmel foglalkozó természetes és jogi személyekre összpontosíthatják, amelyeknél a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának viszonylag nagy kockázata áll fenn. Az egyes tagállamokban fennálló eltérő körülményekre tekintettel a tagállamok úgy is határozhatnak, hogy szigorúbb előírásokat vezetnek be annak érdekében, hogy megfelelően kezeljék a nagy összegű készpénzfizetésekkel járó kockázatot.

(19) A 91/308/EGK irányelv a közjegyzőkre és az egyéb független jogi hivatások képviselőire kiterjesztette a Közösség pénzmosás elleni rendszerének hatályát; ezt a személyi hatályt változatlanul fenn kell tartani ebben az irányelvben is; a tagállamok meghatározása szerint e jogi hivatások képviselői ezen irányelv rendelkezései alá tartoznak, ha pénzügyi vagy társasági ügyletekben vesznek részt, ideértve az adótanácsadást is, ahol a legnagyobb a kockázata annak, hogy ezen jogi hivatások képviselőinek szolgáltatásaival visszaélnek a bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása vagy a terrorizmus finanszírozása céljából.

(20) Ha a törvényesen elismert és ellenőrzött, jogi tanácsot nyújtó szakmák független tagjai, például jogászok, az ügyfél jogi helyzetét tisztázzák, vagy az ügyfelet jogi eljárásban képviselik, akkor nem lenne helyénvaló, hogy ezen irányelv alapján e jogi szakértőket ezen tevékenységek tekintetében arra kötelezzék, hogy a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozásának gyanúját jelentsék. Mentességet kell nyújtani a bírósági eljárás előtt, folyamán és azt követően, vagy az ügyfél jogi helyzetének tisztázása folyamán szerzett információkra vonatkozó bejelentési kötelezettség alól. Ily módon a jogi tanácsadásra továbbra is vonatkozik a szakmai titoktartás kötelezettsége, kivéve, ha a jogi tanácsadó pénzmosási vagy terrorizmus finanszírozási tevékenységekben vesz részt, ha a jogi tanácsot pénzmosás vagy terrorizmus finanszírozásának céljára nyújtják, vagy ha a jogász tudja, hogy az ügyfél a jogi tanácsot pénzmosás vagy terrorizmus finanszírozása érdekében kéri.

(21) A közvetlenül összehasonlítható szolgáltatások tekintetében egyformán kell eljárni, amennyiben azokat az ezen irányelv hatálya alá tartozó szakemberek bármelyike nyújtja. Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben és az Európai Unióról szóló szerződésben megállapított jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében, egyes tagállamokban az ügyfelet jogi eljárásokban védő vagy képviselő, vagy az ügyfél jogi helyzetét tisztázó könyvvizsgálók, külső könyvszakértők és adótanácsadók esetében az általuk e feladatok ellátása során szerzett információknak nem kell az ezen irányelvben szabályozott bejelentési kötelezettségek alá tartozniuk.

(22) Fel kell ismerni, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának kockázata nem minden esetben ugyanaz. A kockázatalapú megközelítéssel összhangban be kell vezetni a közösségi jogalkotásba azt az elvet, hogy megfelelő esetekben engedélyezik az egyszerűsített ügyfél-átvilágítást.

(23) A közjegyzők vagy egyéb független jogi hivatások képviselői által vezetett közös számlák tényleges tulajdonosainak azonosítására vonatkozó eltérés nem érinti az e közjegyzők és egyéb független jogi hivatások képviselői ezen irányelv szerinti kötelezettségeit. Ezek a kötelezettségek magukban foglalják e közjegyzők vagy egyéb független jogi hivatások képviselőinek azon kötelezettségét, hogy ők maguk meggyőződjenek az általuk vezetett közös számlák tényleges tulajdonosainak személyazonosságáról.

▼B

(24) Ugyanígy a közösségi jogalkotásnak fel kell ismerni, hogy bizonyos helyzetek nagyobb kockázatot jelentenek a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozásának szempontjából. Bár minden ügyfél személyazonosságát és üzleti profilját meg kell állapítani, vannak olyan esetek, amikor különösen szigorú ügyfél-azonosítási és igazolási eljárásokra van szükség.

(25) Ez különösen igaz az olyan magánszemélyekkel való üzleti kapcsolatokban, akik fontos állami pozíciókat töltenek vagy töltöttek be, különösen ha ezek a személyek olyan országokból jönnek, ahol szélesen elterjedt a korrupció. Az ilyen kapcsolatok a pénzügyi szektort különösen jelentős, a pénzügyi szektor tekintélyét érintő és/vagy jogi kockázatoknak tehetik ki. A korrupció elleni küzdelemre irányuló nemzetközi erőfeszítés is indokolja az ilyen esetekben alkalmazott fokozott figyelmet, és a nemzeti politikai közszereplők tekintetében a szokásos ügyfél-átvilágításra vonatkozó intézkedések, vagy a másik tagállamban vagy harmadik országban lakóhellyel rendelkező politikai közszereplőkre vonatkozó megerősített ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását.

(26) Az üzleti kapcsolat létesítéséhez a felső vezetés által adott jóváhagyás beszerzése nem az igazgatótanács, hanem az ilyen jóváhagyást kérő személy közvetlen felettesének jóváhagyását foglalja magában.

(27) Az üzleti késedelmekhez és a hatékonyság csökkenéséhez vezető ismételt ügyfélazonosítási eljárás elkerülése érdekében helyénvaló megfelelő biztosítékok mellett megengedni az olyan ügyfelek befogadását, akiknek az azonosítását máshol már elvégezték. Azokban az esetekben, amikor az ezen irányelv hatálya alá tartozó személy vagy intézmény harmadik személy által elvégzett ellenőrzésre hagyatkozik, az ügyfél-átvilágítási eljárás alkalmazása azon intézmény vagy személy végső felelőssége, amelynél az ügyfelet befogadják. A harmadik személy vagy a befogadó fél az ügyféllel való, ezen irányelv hatálya alá tartozó kapcsolata erejéig továbbra is felel az ezen irányelvben foglalt előírások betartásáért, beleértve a gyanús ügyletek bejelentésére és a nyilvántartások megőrzésére vonatkozó kötelezettségét is.

(28) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények vagy személyek és az irányelv hatálya alá nem tartozó, külső természetes vagy jogi személyek között fennálló, szerződésen alapuló meghatalmazotti vagy kiszervezési kapcsolat esetében az irányelv hatálya alá tartozó intézmények vagy személyek részeként tevékenykedő meghatalmazottakra vagy kiszervező szolgáltatókra vonatkozó bármely pénzmosás elleni és a terrorizmus finanszírozása elleni kötelezettség csak a szerződésen alapulhat, és nem ezen az irányelven. Az ezen irányelvnek való megfelelés felelőssége továbbra is az irányelv hatálya alá tartozó intézményt vagy személyt terheli.

(29) A gyanús ügyleteket a pénzügyi információs egységnek (Financial Intelligence Unit, a továbbiakban: FIU) kell jelenteni, amely országos központként működik a gyanús, lehetséges pénzmosásra vagy terrorizmus finanszírozására utaló ügyletekre vonatkozó bejelentések és egyéb információk, fogadása, elemzése és az illetékes hatóságokhoz történő továbbítása tekintetében. Ez nem kényszerítheti a tagállamokat az olyan meglévő bejelentési rendszereik megváltoztatására, amelyekben a bejelentés az ügyészségeken vagy egyéb bűnüldöző hatóságokon keresztül történik, amennyiben azok az információkat haladéktalanul és szűrés nélkül továbbítják az FIU-khoz, hogy ezek szabályszerűen tudják kötelezettségeiket teljesíteni, beleértve a más FIU-kkal való nemzetközi együttműködést.

(30) A gyanús ügyletek végrehajtásának általános tilalmától eltérően az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek az

▼B

illetékes hatóságok értesítését megelőzően végrehajthatják a gyanús ügyleteket, ha a végrehajtás elkerülése nem lehetséges, vagy ha végrehajtás elmaradása egy feltételezett pénzmosási vagy terrorizmus-finanszírozási művelet kedvezményezettjének felderítését valószínűleg akadályozná. Ez azonban nem érinti a tagállamok által vállalt azon nemzetközi kötelezettségeket, hogy a terroristák, terroristaszervezetek vagy a terrorizmust finanszírozó személyek pénzeszközeit és vagyonát az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsa vonatkozó határozatainak megfelelően haladéktalanul befagyasszák.

(31) Amennyiben valamely tagállam úgy határoz, hogy élni kíván a 23. cikk (2) bekezdésében meghatározott mentességgel, engedélyezheti vagy előírhatja az ott említett személyeket képviselő önszabályozó testületnek, hogy az e személyektől a 23. cikk (2) bekezdésében meghatározott körülmények között kapott információt ne továbbítsa az FIU felé.

(32) Számos esetben érte fenyegetés vagy ellenséges fellépés azokat a munkavállalókat, akik bejelentést tettek pénzmosásra utaló gyanújukról. Bár ez az irányelv nem avatkozhat be a tagállamok bírósági eljárásaiba, ez egy rendkívül jelentős kérdés a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni rendszer hatékonysága szempontjából. A tagállamoknak tudniuk kell erről a problémáról, és minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy a munkavállalókat megvédjék az ilyen fenyegetéstől vagy ellenséges fellépéstől.

(33) Az információk 28. cikk szerinti közzétételének a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([1]) a személyes adatok harmadik országok részére történő továbbadására vonatkozó előírásainak megfelelően kell történnie. Ezen túlmenően, a 28. cikk rendelkezései nem lehetnek ellentétesek az adatvédelemre és a szakmai titoktartásra vonatkozó nemzeti jogszabályokkal.

(34) Azok a személyek, akik valamely hitelintézet vagy pénzügyi szolgáltató számára szerződés alapján csupán papíralapú dokumentumok elektronikus adatokká való átalakítását végzik, nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, ugyanígy azon természetes vagy jogi személyek sem, akik vagy amelyek a hitelintézetek vagy pénzügyi szolgáltatók számára a pénzeszközök továbbításával kapcsolatos üzenetküldő vagy egyéb háttérrendszert, illetve elszámolási vagy fizetési rendszert működtetnek.

(35) A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása nemzetközi problémák, és az ellenük folytatott küzdelemnek globálisnak kell lennie. Amennyiben a közösségi hitelintézetek és pénzügyi szolgáltatók olyan harmadik országokban rendelkeznek fiókokkal és leányvállalatokkal, amelyekben e területen elégtelen a jogi szabályozás, az egy intézményen vagy intézménycsoporton belül való nagyon eltérő előírások alkalmazásának elkerülése érdekében ezeknek a közösségi előírásokat kell alkalmazniuk, vagy ha ez lehetetlen, akkor értesíteniük kell a letelepedésük szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(36) Fontos, hogy a hitelintézetek és pénzügyi szolgáltatók gyorsan tudjanak reagálni az arra vonatkozó információkérésekre, hogy üzleti kapcsolatban állnak-e meghatározott személyekkel. Az ilyen üzleti kapcsolatok megállapítása és a vonatkozó információk gyors rendelkezésre bocsátása érdekében a hitelintézeteknek és pénzügyi szolgáltatóknak eredményes, üzleti tevékenységük terjedelmének és jellegének megfelelő információs rendszerekkel

([1]) HL L 281., 1995.11.23., 31. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

▼B

kell rendelkezniük. Különösen a hitelintézetek és nagyobb pénzügyi szolgáltatók esetében indokolt, hogy elektronikus rendszerekkel rendelkezzenek. Különösen fontos ez utóbbi rendelkezés azon eljárások kapcsán, amelyek olyan intézkedésekhez vezetnek, mint például valamely vagyonnak (beleértve a terroristák vagyonát) a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó nemzeti vagy közösségi jogszabályoknak megfelelő befagyasztása vagy lefoglalása.

(37) Ez az irányelv részletes szabályokat állapít meg az ügyfél-átvilágítási eljárásra, beleértve a megerősített ügyfél-átvilágítást a nagy kockázatú ügyfelek vagy üzleti kapcsolatok esetében, úgy mint a megfelelő eljárásokat annak megállapítására, hogy politikai közszereplőről van-e szó, és tartalmaz egy sor további követelményt, például a megfelelésigazgatási eljárások és politikák tekintetében. Az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi intézmény és személy köteles valamennyi ilyen követelményt betartani, a tagállamoktól pedig elvárják, hogy e rendelkezések részletes végrehajtását igazítsák a különböző foglalkozások jellegzetességeihez, illetve az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek mérete és nagyságrendje közötti eltérésekhez.

(38) Az intézmények és más, e területen a közösségi jogi szabályozás hatálya alá tartozó jogalanyok elkötelezetté tétele érdekében, ahol ez alkalmazható, az általuk tett bejelentések hasznosságáról és nyomon követéséről visszajelzéseket kell a rendelkezésükre bocsátani. Ennek lehetővé tétele érdekében és azért, hogy ellenőrizhető legyen a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet szolgáló rendszereik eredményessége, a tagállamoknak erre vonatkozó statisztikákkal kell rendelkezniük és ezeket folyamatosan tökéletesíteniük kell.

(39) Pénzváltó iroda, vagyonkezelési vagy társasági szolgáltatást nyújtó szervezet vagy kaszinó nemzeti bejegyzése vagy engedélyezése során az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy azok a személyek, akik e jogalanyokban ténylegesen irányítják vagy irányítani fogják az üzleti tevékenységet, valamint a tényleges tulajdonosok megfeleljenek a szükséges alkalmassági feltételeknek. Az egyes személyek alkalmassági feltételeknek való megfelelése megállapítására szolgáló szempontokat nemzeti szinten a nemzeti jognak megfelelően kell megállapítani. E szempontoknak legalább annak szükségességét kell tükrözniük, hogy az ilyen jogalanyokat megóvják attól, hogy vezetőik vagy tényleges tulajdonosaik bűnözési célból velük visszaéljenek.

(40) A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának nemzetközi jellegére tekintettel a tagállamok pénzügyi információs egységeinek az információcsere terén folytatott együttműködésére vonatkozó rendelkezésekről szóló, 2000. október 17-i 2000/642/IB tanácsi határozata szerint ([1]) a lehető legnagyobb mértékben elő kell segíteni az együttműködést és a koordinációt az FIU-k között, beleértve egy EU „FIU-net” (FIU-k hálózata) létrehozását. Ennek érdekében a Bizottság megadja a koordináció megkönnyítéséhez szükséges segítséget, beleértve a pénzügyi támogatást is.

(41) A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem fontosságának arra kell ösztönöznie a tagállamokat, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat állapítsanak meg a nemzeti jogban az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések betartásának elmulasztása esetére. Meg kell állapítani a természetes és jogi személyekre alkalmazandó szankciókra vonatkozó rendelkezéseket. Mivel a bonyolult pénzmosási vagy terrorizmus-finanszírozási műveletekben gyakran vesznek részt jogi személyek, a szankciókat a jogi személyek által folytatott tevékenységhez kell igazítani.

([1]) HL L 271., 2000.10.24., 4. o.

▼B

(42) A 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a) és b) alpontjaiban foglalt tevékenységet valamely jogi személy szervezetén belül, de önállóan végző természetes személyek önállóan felelnek ezen irányelv rendelkezéseinek való megfelelésért, kivéve a 35. cikkben foglaltakat.

(43) Ezen irányelv eredményes és megfelelően következetes végrehajtása érdekében szükség lehet az ezen irányelvben meghatározott szabályok technikai vonatkozásainak pontosítására, figyelembe véve a különböző tagállamokban létező különféle pénzügyi eszközöket, szakmákat és kockázatokat, valamint a műszaki fejlődést a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem terén. A Bizottságot ennek megfelelően fel kell hatalmazni arra, hogy végrehajtási intézkedéseket fogadjon el, így például arra vonatkozólag, hogy melyek azok az alacsony vagy magas kockázattal járó helyzetek azonosítására vonatkozó szempontok, amelyek alapján elegendő lehet az egyszerűsített ügyfél-átvilágítás, illetve amelyek alapján a megerősített ügyfél-átvilágításra lehet szükség, feltéve, hogy a végrehajtási intézkedések nem módosítják ezen irányelv alapvető elemeit, valamint hogy a Bizottság az ebben foglalt elveknek megfelelően jár el a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésével foglalkozó bizottsággal folytatott konzultációt követően.

(44) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal összhangban kell elfogadni ([1]). Ennek érdekében létre kell hozni egy új, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésével foglalkozó bizottságot, amely a 91/308/EGK irányelvvel létrehozott pénzmosás megelőzésével foglalkozó kapcsolattartó bizottságot váltja fel.

(45) Figyelembe véve, hogy a 91/308/EGK irányelvet lényegesen és alapvetően kellene módosítani, az egyértelműség érdekében az irányelvet hatályon kívül kell helyezni.

(46) Mivel ezen irányelv célkitűzését, nevezetesen a pénzügyi rendszer pénzmosási és terrorizmus-finanszírozási célból történő felhasználásának megakadályozását a tagállamok egyedül nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok a fellépés terjedelme és hatása miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.

(47) Az ezen irányelvvel összhangban lévő végrehajtási jogkörök gyakorlása során a Bizottságnak tiszteletben kell tartania a következő elveket: a nagymértékű átláthatóság szükségessége és konzultáció az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézményekkel és személyekkel, valamint az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal; annak biztosítása, hogy az illetékes hatóságok képesek legyenek az előírások következetes betartásáról gondoskodni; a végrehajtási intézkedések során az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek hasznai és költségei közötti egyensúly hosszú távú megőrzése; annak szükségessége, hogy a végrehajtási intézkedések megvalósítása során a kockázatérzékeny megközelítéssel összhangban biztosítsák a szükséges rugalmasságot; annak szükségessége, hogy gondoskodjanak az ezen a területen létező más közösségi jogszabályokkal való összhangról; annak szükségessége, hogy megvédjék a Közösséget, annak tagállamait és polgárait a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának következményeitől.

([1]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

(48) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen az Európai Unió alapjogi chartájában elismert elveket. Ezen irányelv egyetlen része sem értelmezhető vagy hajtható végre az emberi jogokról szóló európai egyezménnyel nem összeegyeztethető módon,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

(1) A tagállamok biztosítják a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának tilalmát.

(2) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a következő szándékos elkövetői magatartás minősül pénzmosásnak:

a) vagyon átváltása vagy átruházása annak ismeretében, hogy az bűnözői cselekményből vagy ilyen cselekményben való közreműködésből származik, a vagyon jogellenes eredetének elrejtése vagy leplezése céljából, vagy az ilyen cselekmény elkövetésében részt vevő személy tevékenysége jogi következményeinek elkerülése céljából nyújtott segítség;

b) a vagyon valódi természetének, forrásának, helyének, rendelkezésre állásának, mozgásának, a hozzáfűződő jogoknak vagy tulajdonjogának elrejtése vagy leplezése, annak ismeretében, hogy az bűnözői cselekményből vagy ilyen cselekményben való közreműködésből származik;

c) vagyon megszerzése, birtoklása vagy használata a szerzés időpontjában annak ismeretében, hogy az bűnözői cselekményből vagy ilyen cselekményben való közreműködésből származik;

d) az előző pontokban említett bármely cselekmény elkövetésében való részvétel, elkövetésére való szövetkezés, elkövetésének megkísérlése, valamint elkövetésének támogatása, pártolása, elősegítése és ajánlása.

(3) A cselekmény akkor is pénzmosásnak minősül, ha a tisztára mosandó vagyont eredményező cselekményeket más tagállam vagy egy harmadik ország területén hajtották végre.

(4) Ezen irányelv alkalmazásában „terrorizmus finanszírozása”: pénzeszközök bármely, közvetlen vagy közvetett módon történő rendelkezésre bocsátása vagy gyűjtése azzal a szándékkal vagy annak tudatában, hogy azt teljesen vagy részben a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i 2002/475/IB tanácsi kerethatározat ([1]) 1–4. cikkében meghatározott bűncselekmények elkövetésére fogják felhasználni.

(5) A (2) és a (4) bekezdésben említett cselekmények tényállási elemeként megkívánt ismeretre, szándékra vagy célzatra az objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni.

2. cikk

(1) Ezt az irányelvet alkalmazni kell:

1. a hitelintézetekre;

2. a pénzügyi szolgáltatókra;

3. a szakmai tevékenységük folytatása során eljáró alábbi jogi és természetes személyekre:

([1]) HL L 164., 2002.6.22., 3. o.

▼B

a) könyvvizsgálókra, külső könyvelőkre és adótanácsadókra;

b) közjegyzőkre és más független jogi hivatás képviselőire, ha azok akár az ügyfelük nevében vagy javára bármilyen pénzügyi vagy ingatlanügyletben eljárnak, vagy ügyfelüknek az alábbiakra vonatkozó ügyletek tervezésében vagy végrehajtásában nyújtanak segítséget:

i. ingatlanvagyon vagy üzleti részesedés adásvétele;

ii. az ügyfél pénzének, értékpapírjainak vagy más vagyoni eszközeinek kezelése;

iii. bank-, takarék- vagy értékpapírszámlák megnyitása vagy kezelése;

iv. társaságok létesítéséhez, működtetéséhez vagy vezetéséhez szükséges vagyoni hozzájárulások megszervezése;

v. vagyonkezelő társaságok, társaságok vagy hasonló szervezetek létesítése, működtetése vagy vezetése;

c) az a) vagy b) pont hatálya alá nem tartozó vagyonkezelői vagy társasági szolgáltatókra;

d) ingatlanügynökökre;

e) árukkal kereskedő más természetes vagy jogi személyekre legalább 15 000 EUR összegű készpénzfizetések esetén, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül sor;

f) a kaszinókra.

(2) A tagállamok határozhatnak úgy is, hogy a pénzügyi tevékenységgel alkalmi vagy nagyon korlátozott alapon foglalkozó természetes vagy jogi személyek, és akik vagy amelyek esetében alacsony a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozása előfordulásának kockázata, nem tartoznak a 3. cikk (1) vagy (2) bekezdésének hatálya alá.

3. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

1. „hitelintézet”: a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 1. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott hitelintézet, ideértve a Közösségen belül vagy azon kívül központi irodával rendelkező hitelintézeteknek az említett irányelv 1. cikkének (3) bekezdése szerinti, Közösségben található fiókjait;

2. „pénzügyi szolgáltató”:

▼M1

a) a hitelintézettől különböző vállalkozás, amely a 2006/48/EK irányelv I. mellékletének 2–12., valamint 14. pontjában felsorolt tevékenységek közül egy vagy több tevékenységet végez, ideértve a valutaváltó irodák (bureaux de change) tevékenységeit is;

▼B

b) az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([2]) összhangban jogszerűen felhatalmazott biztosítótársaság, amennyiben az említett irányelv hatálya alá tartozó tevékenységeket végez;

([1]) HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel (HL L 79., 2005.3.24., 9. o.) módosított irányelv.

([2]) HL L 345., 2002.12.19., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv

▼B

c) a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;

d) a részvényeit vagy befektetési jegyeit forgalmazó kollektív befektetési vállalkozás;

e) a biztosítási közvetítésről szóló, 2002. december 9-i 2002/92/EK irányelv ([2]) 2. cikkének 5. pontjában meghatározott biztosításközvetítő, kivéve az említett irányelv 2. cikkének 7. pontjában foglalt biztosításközvetítőt életbiztosítások és más befektetési célú biztosítások közvetítése esetén;

f) az a)–e) pontokban említett, a Közösségen belül vagy azon kívül központi irodával rendelkező pénzügyi szolgáltatóknak a Közösségben található fiókjai;

3. „vagyon”: az a dolog, akár materiális, akár immateriális, ingó vagy ingatlan, fizikai vagy eszmei, valamint bármilyen formájú olyan jogi dokumentum vagy okirat, ideértve az elektronikust és digitálist is, amely bizonyítja az ilyen dolgokban megtestesült jogcímet vagy bennük lévő érdekeltséget;

4. „bűnözői cselekmény”: súlyos bűncselekmény elkövetésében való mindenfajta bűnözői részvétel;

5. „súlyos bűncselekmények” alapvetően:

a) a 2002/475/IB kerethatározat 1–4. cikkében meghatározott cselekmények;

b) a kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme elleni 1988. évi ENSZ egyezmény 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott bármely bűncselekmény;

c) az Európai Unió tagállamaiban a bűnszervezetben való részvétel bűncselekménnyé nyilvánításáról szóló, 1998. december 21-i 98/733/IB tanácsi együttes fellépés ([3]) 1. cikkében meghatározott bűnszervezetek tevékenységei;

d) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény ([4]) 1. cikke (1) bekezdésében és 2. cikkében meghatározott, legalább súlyosnak minősülő csalás;

e) korrupció;

f) minden olyan bűncselekmény, amely maximálisan legalább egy év szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással büntetendő, illetve azon államok esetében, amelyeknek a jogrendszere a bűncselekményekre legalacsonyabb büntetési tételt ír elő, minden olyan bűncselekmény, amely legalább hathónapos szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással büntetendő;

6. „tényleges tulajdonos”: azon természetes személy(ek), amely(ek) az ügyfél végső tulajdonosa(i), vagy azt végső soron irányítja (irányítják), és/vagy az a természetes személy, amelynek megbízásából valamely ügyletet végrehajtanak, vagy valamely tevékenységet folytatnak. A tényleges tulajdonos fogalma legalább magában foglalja:

a) vállalatok esetében:

i. azon természetes személy(ek), aki(k) valamely jogalanyban szerzett közvetlen vagy közvetett tulajdon, illetve a jogalany részvényeinek vagy szavazati jogainak megfelelő százaléka fölötti ellenőrzés révén – beleértve a bemutatóra szóló részvények birtoklását is – végső soron a jogalany tulajdonosa, vagy azt irányítja, amennyiben ez a jogalany

([1]) HL L 145., 2004.4.30., 1. o.
([2]) HL L 9., 2003.1.15., 3. o.
([3]) HL L 351., 1998.12.29., 1. o.
([4]) HL C 316., 1995.11.27., 49. o.

▼B

nem a szabályozott piacon jegyzett társaság, amelyre a közösségi jogi szabályozással vagy azokkal egyenértékű nemzetközi előírásokkal összhangban lévő közzétételi követelmények vonatkoznak; a 25 % plusz egy részvény vagy egy szavazati jog a szóban forgó feltétel teljesülése szempontjából elegendőnek tekintendő;

ii. olyan természetes személy(ek), akik egyéb módon gyakorolnak ellenőrzést egy jogalany vezetése felett;

b) olyan jogalanyok, így alapítványok, valamint társulás jellegű jogi megállapodások, így vagyonkezelő társaságok esetében, amelyek pénzeszközöket kezelnek és osztanak szét:

i. abban az esetben, ha a leendő kedvezményezetteket már meghatározták, az(ok) a természetes személy(ek), aki (k) egy társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogalany vagyona legalább 25 %-ának a kedvezményezettje(i);

ii. abban az esetben, ha a társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogalany hasznait élvező egyéneket még ezután kell meghatározni, azon személyek csoportja, akiknek legfőbb érdeke a társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogalany létrehozása, illetve működtetése;

iii. az(ok) a természetes személy(ek), aki(k) ellenőrzést gyakorol (nak) egy társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogalany vagyonának legalább 25 %-a felett;

7. „vagyonkezelői és társasági szolgáltatók”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki harmadik személyek részére a következő szolgáltatások bármelyikét üzletszerűen nyújtja:

a) társaságok vagy más jogi személyek alapítása;

b) társaság igazgatójaként vagy ügyvezetőjeként, személyegyesítő társaságban tagként vagy más jogi személyek esetén hasonló tisztségben folytatott tevékenység, vagy ilyen tevékenység végzéséről való gondoskodás más személy részére;

c) székhely, üzleti cím, levelezési vagy igazgatási cím, továbbá bármely más kapcsolódó szolgáltatás nyújtása társaság, személyegyesítő társaság vagy más jogi személy, illetve társulás jellegű jogi megállapodás részére;

d) kifejezett vagyonkezelő társaság vagy hasonló társulás jellegű jogi megállapodás vagyonkezelőjeként végzett tevékenység vagy ilyen tevékenység végzéséről való gondoskodás más személy részére;

e) eljárás részvényesi meghatalmazottként más személy javára vagy ilyen eljárásról való gondoskodás más személy számára, amely nem a szabályozott piacon jegyzett társaság, amelyre a közösségi jogszabályoknak vagy azokkal egyenértékű nemzetközi előírásoknak megfelelő közzétételi követelmények vonatkoznak;

8. „politikai közszereplők”: olyan természetes személyek, akik fontos közfeladatokat látnak vagy láttak el, továbbá az ilyen személyek közvetlen hozzátartozói vagy akikkel közismerten közeli kapcsolatban állnak;

9. „üzleti kapcsolat”: olyan üzleti, szakmai vagy kereskedelmi kapcsolat, amely az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek szakmai tevékenységéhez kapcsolódik, és amely a kapcsolat létesítésekor várhatóan tartós lesz;

10. „fiktív bank”: hitelintézet vagy azzal megegyező tevékenységeket folytató intézmény, amelyet olyan joghatóság alatt jegyeztek be, amelyben nem rendelkezik érdemi ügyvitelt és vezetést magában foglaló fizikai jelenléttel, továbbá az intézmény nincs kapcsolatban egy szabályozott pénzügyi csoporttal sem.

▼B

4. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezen irányelv rendelkezéseit teljes mértékben vagy részben kiterjesszék a 2. cikk (1) bekezdése alá tartozó intézményektől és személyektől különböző olyan foglalkozásokra és vállalkozáskategóriákra, amelyek által végzett tevékenységek különösen alkalmasak arra, hogy pénzmosásra vagy terrorizmus finanszírozására használják őket.

(2) Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy ezen irányelv rendelkezéseit a 2. cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő foglalkozásokra és vállalkozáskategóriákra is kiterjeszti, erről a döntéséről tájékoztatja a Bizottságot.

5. cikk

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése érdekében a tagállamok az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen szigorúbb rendelkezéseket is elfogadhatnak, vagy hatályban tarthatnak.

II. FEJEZET

ÜGYFÉL-ÁTVILÁGÍTÁS

1. SZAKASZ

Általános Rendelkezések

6. cikk

A tagállamok megtiltják a hitelintézeteik és pénzügyi szolgáltatóik számára, hogy nem névre szóló számlákat vezessenek vagy nem névre szóló takarékbetétkönyveket nyissanak. A 9. cikk (6) bekezdésétől eltérően, a tagállamoknak minden esetben elő kell írniuk, hogy a meglévő névtelen számlák vagy névtelen takarékbetétkönyvek tulajdonosait és kedvezményezettjeit – a lehető leghamarabb, és minden esetben még a számlák vagy takarékbetétkönyvek bármilyen módon történő felhasználását megelőzően – ügyfél-átvilágításnak vessék alá.

7. cikk

Az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket a következő esetekben alkalmazzák:

a) az üzleti kapcsolat létesítésekor;

b) a legalább 15 000 EUR összegű alkalmi ügyletek teljesítésekor attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül sor;

c) pénzmosás vagy terrorizmus finanszírozása gyanújának esetében, tekintet nélkül bármilyen eltérésre, kivételre vagy küszöbértékre;

d) ha kétség merül fel a korábban kapott ügyfélazonosító adatok valódiságáról vagy megfelelőségéről.

8. cikk

(1) Az ügyfél-átvilágítási intézkedések a következőket foglalják magukban:

▼B

a) az ügyfél azonosítása és személyazonosságának igazoló ellenőrzése, megbízható és független forrásból származó okmányok, adatok vagy információk alapján;

b) adott esetben a tényleges tulajdonos azonosítása, és kockázatalapú és megfelelő intézkedések meghozatala személyazonosságának olyan igazoló ellenőrzése céljából, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmény vagy a személy biztos legyen abban, hogy ki a tényleges tulajdonos, ideértve a jogi személyek, vagyonkezelő társaságok és hasonló társulás jellegű jogi megállapodások vonatkozásában a kockázatalapú és megfelelő intézkedések meghozatalát az ügyfél tulajdonosi és irányítási rendszerének megértése céljából;

c) információszerzés az üzleti kapcsolat céljáról és tervezett jellegéről;

d) az üzleti kapcsolat folyamatos figyelemmel kísérése, ideértve a kapcsolat fennállása folyamán vállalt ügyletek elemzését annak biztosítása érdekében, hogy a végrehajtott ügyletek összhangban legyenek az intézménynek vagy a személynek az ügyfélről, az üzleti és kockázati profilról szerzett ismereteivel, ideértve, ahol szükséges, a pénzeszközök forrását is, valamint annak biztosítása, hogy a dokumentumok, adatok és információk naprakészek legyenek.

(2) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézményeknek és személyeknek az (1) bekezdésben megállapított ügyfél-átvilágítási követelmények mindegyikét alkalmazniuk kell, de kockázatérzékenységi alapon megállapíthatják az ilyen intézkedések terjedelmét az ügyfél, az üzleti kapcsolat, a termék vagy az ügylet típusától függően. Az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézményeknek és személyeknek képesnek kell lenniük arra, hogy a 37. cikkben megjelölt hatóságoknak, beleértve az önszabályozó testületeket is, bizonyítani tudják, hogy az intézkedések terjedelme a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának kockázataira tekintettel megfelelő.

9. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy az ügyfél vagy tényleges tulajdonos személyazonosságának igazoló ellenőrzésének az üzleti kapcsolat létesítése vagy az ügylet végrehajtása előtt kell megtörténnie.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, a tagállamok engedélyezhetik, hogy az ügyfél és a tényleges tulajdonos személyazonosságának igazoló ellenőrzése az üzleti kapcsolat létrehozása során történjen meg, amennyiben ez a rendes üzletmenet megszakításának elkerülése érdekében szükséges, és ha a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának csekély kockázata áll fenn. Ebben az esetben ezen eljárásokat az első kapcsolatfelvételt követően a lehető leghamarabb be kell fejezni.

(3) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérően, a tagállamok az életbiztosítási üzletággal kapcsolatosan engedélyezhetik, hogy a kötvény kedvezményezettje személyazonosságának igazoló ellenőrzésére csak az üzleti kapcsolat létrejöttét követően kerüljön sor. Ebben az esetben az ellenőrzésnek a kifizetéssel egyidejűleg vagy azt megelőzően kell megtörténnie, illetve azzal egyidejűleg vagy azt megelőzően, hogy a kedvezményezett a kötvényből eredő jogait érvényesíti.

(4) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérően, a tagállamok lehetővé tehetik a bankszámlanyitást, feltéve, hogy megfelelő biztonsági előírások biztosítják, hogy sem az ügyfél, sem a nevében eljáró személy nem végezhet műveleteket a fenti rendelkezések maradéktalan teljesítéséig.

(5) A tagállamok előírják, hogy olyan esetekben, ahol az érintett intézmény vagy személy nem képes megfelelni valamely ügyfél esetében a 8. cikk (1) bekezdése a)–c) pontjának, akkor az érintett ügyfélre vonatkozóan nem hajthat végre az ügyfél megbízása alapján bankszámlán keresztül műveleteket, nem létesíthet vele üzleti kapcsolatot, nem hajthat végre számára tranzakciókat, vagy meg kell szüntetnie vele az üzleti kapcsolatot, és mérlegelnie kell, hogy az ügyféllel kapcso-

▼B

latban készítsen-e a 22. cikknek megfelelően bejelentést a pénzügyi hírszerző egység (a továbbiakban: FIU) részére.

A tagállamok nem kötelesek alkalmazni az előző albekezdést azokban az esetekben, amikor közjegyzők, független jogi hivatás képviselői, könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók megbizonyosodnak ügyfeleik jogi helyzetéről, illetve amikor bírósági eljárásokban, illetve azokkal kapcsolatosan ügyfeleik védelmét vagy képviseletét látják el, beleértve az eljárás kezdeményezésére vagy annak elkerülésére vonatkozó tanácsadást is.

(6) A tagállamok előírják, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek ne csak az új ügyfelek esetében alkalmazzanak ügyfél-átvilágítási eljárást, hanem kockázatérzékenységi alapon, megfelelő időnként a meglévő ügyfelek esetében is.

10. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a kaszinók ügyfeleit azonosítani, és személyazonosságukat ellenőrizni kell, amennyiben legalább 2 000 EUR értékben vásárolnak vagy cserélnek szerencsejáték-zsetonokat.

(2) Az állami felügyelet alá tartozó kaszinók tekintetében minden esetben úgy kell tekinteni, hogy teljesítették az ügyfél-átvilágítási követelményeket, ha a vásárolt szerencsejáték-zseton összegére való tekintet nélkül az ügyfeleiket a belépést követően közvetlenül vagy előtte nyilvántartásba veszik, azonosítják, és a személyazonosságukat ellenőrzik.

2. SZAKASZ

Egyszerűsített ügyfél-átvilágítás

11. cikk

(1) A 7. cikk a), b) és d) pontjától, a 8. cikktől és a 9. cikk (1) bekezdésétől eltérően, az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézményekre és személyekre az ezen pontokban foglalt követelmények nem vonatkoznak, amennyiben az ügyfél az ezen irányelv hatálya alá tartozó hitelintézetnek és pénzügyi szolgáltatónak vagy harmadik országbeli hitelintézetnek vagy pénzügyi szolgáltatónak minősül, amelyre ott az ezen irányelvben meghatározottakkal egyenértékű követelmények vonatkoznak, és amely ezek betartása tekintetében felügyelet alatt áll.

(2) A 7. cikk a), b) és d) pontjától, a 8. cikktől és a 9. cikk (1) bekezdésétől eltérően, a tagállamok lehetővé tehetik az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek számára, hogy ne alkalmazzanak ügyfél-átvilágítást a következők tekintetében:

a) az olyan jegyzett társaságok, amelyek értékpapírjaival egy vagy több tagállamban a 2004/39/EK irányelv szerinti szabályozott piacokon lehet kereskedni, és azon harmadik országokban jegyzett társaságok, amelyekre a közösségi joggal összhangban lévő közzétételi követelmények vonatkoznak;

b) tagállamokbeli vagy harmadik országokbeli közjegyzők vagy más független jogi hivatás képviselői által vezetett közös számlák tényleges tulajdonosai azzal a feltétellel, hogy a pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó nemzetközi előírásokkal összhangban lévő követelmények kiterjednek rájuk, és e követelmények betartása tekintetében felügyelet alatt állnak, valamint hogy a tényleges tulajdonos személyazonosságára vonatkozó adatok a közös számlák letéteményeseként működő intézmények számára kérésre hozzáférhetőek;

c) belföldi hatóságok;

▼B

vagy olyan egyéb ügyfelek tekintetében, amelyeknél a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának csekély kockázata áll fenn, és amelyek megfelelnek a 40. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően meghatározott technikai követelményeknek.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett esetekben az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézményeknek és személyeknek minden esetben elegendő információt kell gyűjteniük annak megállapítására, hogy az ügyfélre vonatkozhat-e az e bekezdésekben meghatározott kivétel.

(4) A tagállamok tájékoztatják egymást és a Bizottságot azokról az esetekről, ahol úgy vélik, hogy egy harmadik ország teljesíti az (1) vagy (2) bekezdésben megállapított feltételeket, illetve egyéb esetekben, amikor a 40. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően meghatározott technikai követelmények teljesülnek.

(5) A 7. cikk a), b) és d) pontjától, a 8. cikktől és a 9. cikk (1) bekezdésétől eltérően a tagállamok lehetővé tehetik az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek számára, hogy ne alkalmazzanak ügyfél-átvilágítást a következők tekintetében:

a) életbiztosítási kötvények, amelyek éves biztosítási díja legfeljebb 1 000 EUR, vagy az egyszeri biztosítási díja legfeljebb 2 500 EUR;

b) nyugdíjtakarékossági biztosítási kötvények, ha nem tartalmaznak visszaváltási záradékot, és a kötvényt nem lehet biztosítékként felhasználni;

c) alkalmazottaknak nyugellátást nyújtó nyugdíj-, járadék- és hasonló rendszer, amelyben a hozzájárulás a bérekből való levonásokkal történik, és a rendszer szabályai nem engedik meg a rendszerben lévő tagi részesedés engedményezését;

d) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 1. cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározott elektronikus pénz, ha a hordozóeszközön tárolt összeg – ha az nem újra feltölthető – legfeljebb 150 EUR, vagy – ha a hordozóeszköz újra feltölthető – az egy naptári évben összesen felhasználható összeg legfeljebb 2 500 EUR, kivéve, ha a 2000/46/EK irányelv (3) bekezdése szerinti birtokos legalább 1 000 eurós összeget ugyanazon évben visszaváltott,

vagy más, a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozásának csekély kockázatával járó termékek vagy ügyletek, amelyek megfelelnek a 40. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően meghatározott technikai követelményeknek.

12. cikk

Ha a Bizottság határozatot fogad el a 40. cikk (4) bekezdése szerint, a tagállamok megtiltják az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézményeknek és személyeknek, hogy egyszerűsített átvilágítást alkalmazzanak az érintett harmadik országokbeli hitelintézetek és pénzügyi szolgáltatók vagy jegyzett társaságok tekintetében, vagy a helyzetből adódóan más olyan jogalanyok tekintetében, amelyek megfelelnek a 40. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően meghatározott technikai követelményeknek.

([1]) HL L 275., 2000.10.27., 39. o.

▼B

3. SZAKASZ

Fokozott ügyfél-átvilágítás

13. cikk

(1) A tagállamok az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézményeknek és személyeknek előírják, hogy – a 7. és 8. cikkben, valamint a 9. cikk (6) bekezdésében említett intézkedések mellett – kockázatérzékenységi alapon fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak azokban a helyzetekben, amelyek természetüknél fogva nagyobb pénzmosási és terroristafinanszírozási kockázatot jelenthetnek, valamint legalább a (2), (3) és (4) bekezdéseknek megfelelő, illetve a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának nagy kockázatát jelentő egyéb helyzetekben, amelyek megfelelnek a 40. cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően megállapított technikai követelményeknek.

(2) Amennyiben az ügyfél nem jelent meg személyesen azonosítás céljából, a tagállamok az érintett intézményeknek és személyeknek előírják, hogy egyedi és megfelelő intézkedéseket tegyenek a nagyobb kockázat ellensúlyozására, így például a következő intézkedések közül egyet vagy többet alkalmazzanak:

a) biztosítsák, hogy az ügyfél személyazonosságának a megállapítására kiegészítő dokumentumok, adatok vagy információk alapján kerüljön sor;

b) kiegészítő intézkedéseket tegyenek az átadott dokumentumok ellenőrzése vagy igazolása céljából, vagy az ezen irányelv hatálya alá tartozó hitelintézet vagy pénzügyi szolgáltató által adott megerősítő igazolás igényeljenek;

c) biztosítsák, hogy a műveletben az első kifizetésre az ügyfél nevére egy hitelintézetnél nyitott számlán keresztül kerüljön sor.

(3) Harmadik országokbeli intézményekkel folytatott, határon átnyúló levelezőbanki kapcsolatok esetében a tagállamok a hitelintézeteik számára előírják, hogy:

a) elegendő információt gyűjtsenek a levelezett intézménytől ahhoz, hogy teljes mértékben megértsék a levelezett üzleti tevékenységének jellegét, és nyilvánosan rendelkezésre álló információkból megállapítsák az intézmény hírnevét és a felügyelet minőségét;

b) felmérjék a levelezett intézménynek a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni ellenőrző eszközeit;

c) jóváhagyást kapjanak a felső vezetéstől az új levelezőbanki kapcsolat létesítése előtt;

d) dokumentálják minden egyes intézmény felelősségi körét;

e) a továbbításos számlák tekintetében győződjenek meg arról, hogy a levelezett hitelintézet igazolta a levelező számláihoz közvetlen hozzáféréssel rendelkező ügyfelek személyazonosságát, és őket folyamatosan ellenőrzi, valamint győződjenek meg arról is, hogy a levelezett intézmény kérésre közölni tudja a vonatkozó ügyfél-átvilágítási adatokat.

(4) A más tagállamban vagy harmadik országban lakóhellyel rendelkező, politikai közszereplő személyekkel való ügyletek vagy üzleti kapcsolatok tekintetében a tagállamok előírják az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézményeknek és személyeknek, hogy:

a) rendelkezzenek megfelelő, kockázatalapú eljárásokkal annak megállapításához, hogy az ügyfél politikai közszereplő-e;

b) rendelkezzenek a felső vezetés jóváhagyásával az ilyen ügyfelekkel való üzleti kapcsolat létesítéséhez;

▼B

c) megfelelő intézkedéseket tegyenek az üzleti kapcsolat vagy az ügylet tárgyát képező vagyon és pénzeszközök forrásának megállapítása érdekében;

d) folyamatosan fokozott figyelemmel kísérjék az üzleti kapcsolatot.

(5) A tagállamok megtiltják a hitelintézeteknek, hogy fiktív bankkal létesítsenek vagy tartsanak fenn levelezőbanki kapcsolatot, és előírják, hogy a hitelintézetek megfelelő intézkedéseket hozzanak annak biztosítására, hogy ne kezdeményezzenek vagy folytassanak levelező kapcsolatot olyan bankkal, amelyről tudják, hogy megengedi számláinak valamely fiktív bank általi használatát.

(6) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek különleges figyelmet fordítsanak bármely pénzmosási vagy terrorista finanszírozási fenyegetésre, amely a névtelenséget előnyben részesítő termékekből vagy ügyletekből eredhet, és ha szükséges, tegyenek intézkedéseket azoknak a pénzmosási vagy terrorista finanszírozási célokból történő felhasználásának a megelőzése érdekében.

4. SZAKASZ

Harmadik személyek teljesítése

14. cikk

A tagállamok megengedhetik az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek számára, hogy harmadik személyekre hagyatkozzanak a 8. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában megállapított követelmények teljesítése tekintetében. Az e követelmények teljesítésére vonatkozó végső felelősséget azonban továbbra is a harmadik személyre hagyatkozó, ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmény vagy személy viseli.

15. cikk

▼M1

(1) Amennyiben egy tagállam megengedi, hogy a 2. cikk (1) bekezdésének 1. vagy 2. pontjában meghatározott, a területén található hitelintézetekre és pénzügyi szolgáltatókra belföldön harmadik személyként hagyatkozzanak, a tagállam minden esetben megengedi a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott, területén található intézményeknek, hogy a 14. cikkel összhangban elismerjék és elfogadják a 8. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában meghatározott azon ügyfél-átvilágítási eljárás eredményeit, amelyet ezen irányelv értelmében egy másik tagállamban végzett valamely, a 2. cikk (1) bekezdésének 1. vagy 2. pontjában meghatározott intézmény (kivéve a pénzváltást végző irodákat, a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] 4. cikkének (4) bekezdésében meghatározott olyan pénzforgalmi intézményeket, amelyek főként ez utóbbi irányelv mellékletének 6. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtanak, ideértve azon természetes és jogi személyeket, akik vagy amelyek ez utóbbi irányelv 26. cikkének értelmében mentességet élveznek), és amely megfelel ezen irányelv 16. és 18. cikke követelményeinek, még akkor is, ha az e követelmények alapját képező dokumentumok és adatok nem egyeznek meg az abban a tagállamban előírtakkal, amelyhez az ügyfelet utalják.

(2) Amennyiben egy tagállam megengedi, hogy a 2007/64/EK irányelv 3. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett, a területén található pénzváltást végző irodákra és a 4. cikk (4) bekezdésében meghatározott olyan pénzforgalmi intézményekre, amelyek főként ez

[1] HL L 319, 2007.12.5, 1. o.

▼M1

utóbbi irányelv mellékletének 6. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtanak, belföldön harmadik személyként hagyatkozzanak, a tagállam minden esetben megengedi ezek számára, hogy ezen irányelv 14. cikkével összhangban elismerjék és elfogadják a 8. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában meghatározott azon ügyfél-átvilágítási eljárás eredményeit, amelyet ezen irányelv értelmében egy másik tagállamban végzett valamely, ugyanazon intézményi besorolásba tartozó és ezen irányelv 16. és 18. cikke követelményeinek megfelelő intézmény, még akkor is, ha az e követelmények alapját képező dokumentumok és adatok nem egyeznek meg az abban a tagállamban előírtakkal, amelyhez az ügyfelet utalják.

▼B

(3) Amennyiben egy tagállam megengedi, hogy a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a)–c) alpontjában meghatározott, a területén található személyekre belföldön harmadik személyként hagyatkozzanak, a tagállam minden esetben megengedi számukra, hogy a 14. cikk rendelkezéseivel összhangban elismerjék és elfogadják a 8. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában meghatározott azon ügyfél-átvilágítási eljárás eredményeit, amelyet ezen irányelv értelmében egy másik tagállamban végzett valamely, a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a)–c) alpontjában meghatározott személy, és amely megfelel a 16. és 18. cikk követelményeinek, akkor is, ha az e követelmények alapját képező dokumentumok és adatok nem egyeznek meg az abban a tagállamban előírtakkal, amelyhez az ügyfelet utalják.

16. cikk

(1) E szakasz alkalmazásában „harmadik személyek” a 2. cikkben felsorolt olyan intézmények és személyek, vagy harmadik országban található, ezeknek megfelelő intézmények és személyek, akik/amelyek megfelelnek az alábbi követelményeknek:

a) kötelező, törvényesen elismert szakmai nyilvántartásba vétel vonatkozik rájuk;

b) az ezen irányelvben megállapított, vagy azokkal egyenértékű ügyfél-átvilágítási és nyilvántartási követelményeket alkalmaznak, és az ezen irányelv betartásának felügyeletére az V. fejezet 2. szakaszával összhangban kerül sor, vagy olyan harmadik országban találhatók, amely az ezen irányelvben megállapítottakkal egyenértékű követelményeket ír elő.

(2) A tagállamok tájékoztatják egymást és a Bizottságot azokról az esetekről, ahol úgy vélik, hogy egy harmadik ország teljesíti az (1) bekezdés b) pontjában megállapított feltételeket.

17. cikk

Amennyiben a Bizottság a 40. cikk (4) bekezdése alapján határozatot hoz, a tagállamok megtiltják az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézményeknek és személyeknek, hogy az érintett harmadik országból származó harmadik személyekre hagyatkozzanak a 8. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában meghatározott követelmények teljesítésekor.

18. cikk

(1) Harmadik személyek haladéktalanul az ezen irányelv hatálya alá tartozó azon intézménynek vagy személynek rendelkezésére bocsátják a 8. cikk (1) bekezdése a)–c) pontjában megállapított követelményekkel összhangban igényelt információkat, amelyhez vagy akihez az ügyfelet utalják.

(2) Az ügyfél vagy a tényleges tulajdonos azonosításának és ellenőrzési adatainak és a személyazonosságára vonatkozó egyéb dokumen-

▼B

tációnak vonatkozó másolatait a harmadik személy haladéktalanul továbbítja az ezen irányelv hatálya alá tartozó azon intézménynek vagy személynek – ezek kérésére –, amelyhez vagy akihez az ügyfelet utalja.

19. cikk

Ez a szakasz nem vonatkozik a kiszervezéses vagy meghatalmazotti jogviszonyokra, amelyek esetében szerződéses megállapodás alapján a kiszervezési szolgáltatót vagy a meghatalmazottat az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmény vagy személy részének kell tekinteni.

III. FEJEZET

BEJELENTÉSI KÖTELEZETTSÉGEK

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

20. cikk

A tagállamok előírják, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek különös figyelmet fordítsanak minden olyan tevékenységre, amelyről különösképpen feltételezik, hogy azok jellegüknél fogva pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával állhatnak összefüggésben, így különösen az olyan bonyolult vagy szokatlanul nagy ügyletek és szokatlan ügylettípusokra, amelyeknek nincs látható gazdasági vagy nyilvánvalóan jogszerű céljuk.

21. cikk

(1) A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni hatékony küzdelem érdekében minden tagállamnak létre kell hoznia egy FIU-t.

(2) Ezen FIU központi országos egységként jön létre. Az FIU felel az olyan információk átvételéért (és a megengedett mértékben igényléséért), elemzéséért, és az illetékes hatóságokkal való közléséért, valamint az olyan információk felfedéséért, amelyek pénzmosással illetve terrorizmus finanszírozásával állhatnak kapcsolatban, vagy amelyeket nemzeti jogszabály, illetve rendelet ír elő. Feladatainak ellátása érdekében az FIU-t megfelelő forrásokkal kell ellátni.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az FIU alkalomszerűen, közvetlenül vagy közvetve hozzáférhessen azokhoz a pénzügyi, igazgatási és nyomozó hatósági információkhoz, amelyekre feladatainak megfelelő ellátásához szüksége van.

22. cikk

(1) A tagállamok előírják az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek, valamint adott esetben ezek igazgatói és alkalmazottai számára, hogy azok teljes mértékben működjenek együtt a következő módokon:

a) saját kezdeményezésükre haladéktalanul tájékoztatják az FIU-t, ha az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmény vagy személy tudomására jut, vagy feltételezi, illetve alapos gyanúval rendelkezik arra vonatkozóan, hogy pénzmosást vagy terrorizmus finanszírozását követik vagy követtek el, illetve kísérelnek vagy kíséreltek meg;

▼B

b) kérésére haladéktalanul ellátják az FIU-t minden szükséges információval a vonatkozó jogszabályok által megállapított eljárásoknak megfelelően.

(2) Az (1) bekezdésben említett információt annak a tagállamnak az FIU-jához kell továbbítani, amelynek a területén az információt továbbító intézmény vagy személy található. Rendes körülmények között az információkat a 34. cikkben megállapított eljárásokkal összhangban kijelölt személy vagy személyek továbbítja, illetve továbbítják.

23. cikk

(1) A 22. cikk (1) bekezdésétől eltérően, a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a) és b) alpontjában említett személyek esetében a tagállamok kijelölhetik az érintett szakmának egy megfelelő önszabályozó testületét, mint az FIU helyett első fokon tájékoztatandó hatóságot. A (2) bekezdés sérelme nélkül, a kijelölt önszabályozó testület ilyen esetben haladéktalanul és szűrés nélkül továbbítja az információkat az FIU-nak.

(2) A tagállamok nem kötelesek a 22. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettségeket alkalmazni a közjegyzők, független jogi hivatások képviselői, könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók esetében olyan információk vonatkozásában, amelyeket azok valamely ügyfelüktől kapnak, vagy valamely ügyfelükről szereznek be az ügyfelük jogállásának rögzítésekor vagy az ügyfélnek a bírósági eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelme vagy képviselete ellátása során, ideértve az eljárások indítására vagy azok elkerülésére vonatkozó tanácsadást, attól függetlenül, hogy az ilyen információ kézhezvételére vagy megszerzésére az ilyen eljárások előtt, alatt vagy után kerül sor.

24. cikk

(1) A tagállamok előírják az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézményeknek és személyeknek, hogy mindaddig ne hajtsák végre az olyan ügyleteket, amelyekről tudomással rendelkeznek vagy feltételezik, hogy pénzmosással vagy a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatosak, amíg be nem fejezték a 22. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint megkövetelt intézkedések elvégzését. A tagállamok jogszabályainak megfelelően utasítás adható arra, hogy ne hajtsák végre az ügyletet.

(2) Arra utaló gyanú esetén, hogy az ilyen ügylet tárgya pénzmosás vagy terrorizmus finanszírozása, és ha az ügylet ilyen módon való megakadályozása lehetetlen, vagy az akadályozhatná a feltételezett pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozása kedvezményezettjeinek nyomon követését, akkor az érintett intézmények és személyek azt követően haladéktalanul értesítik az FIU-t.

25. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ha az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézményeknél és személyeknél végzett ellenőrzések folyamán vagy bármilyen más módon a 37. cikkben említett illetékes hatóságok olyan tényeket tárnak fel, amelyek pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával állhatnak kapcsolatban, akkor azonnal tájékoztatják az FIU-t.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a törvény vagy rendelet által a részvény-, deviza- és származékos pénzügyi termékpiacok ellenőrzésére felhatalmazott felügyelő testületek tájékoztassák az FIU-t, ha olyan tényeket fedeznek fel, amelyek pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával állhatnak kapcsolatban.

▼B

26. cikk

Ha az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmény vagy személy, illetve egy ilyen intézmény vagy személy igazgatója vagy alkalmazottja jóhiszeműen a 22. és a 23. cikkben említett információkat fed fel a 22. cikk (1) bekezdése és a 23. cikk szerint, az nem eredményezi egy szerződés vagy bármilyen törvényi, jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezés által az adatközlés vonatkozásában előírt korlátozás megszegését, és nem vonja maga után az intézménynek vagy a személynek, illetve az igazgatójának vagy alkalmazottainak semmilyen felelősségét.

27. cikk

A tagállamok meghoznak minden megfelelő intézkedést az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények vagy személyek azon alkalmazottainak fenyegetés vagy ellenséges fellépés veszélyétől való megvédése érdekében, akik akár belső eljárásokban, akár az FIU-nak a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozásának gyanúját jelentik be.

2. SZAKASZ

A felfedés tilalma

28. cikk

(1) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek, valamint igazgatóik és alkalmazottaik nem tájékoztathatják sem az érintett ügyfelet, sem egyéb harmadik személyeket arról, hogy a 22. és a 23. cikkel összhangban adatokat továbbítottak, illetve azt, hogy pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos nyomozás folyik, vagy arra kerülhet sor.

(2) Az (1) bekezdésben említett tilalom nem vonatkozik az információknak a 37. cikkben említett illetékes hatóságok – ideértve az önszabályozó testületeket is – részére, vagy bűnüldözés céljából történő felfedésére.

(3) Az (1) bekezdésben említett tilalom nem akadályozza a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2. cikkének 12. pontja értelmében vett ugyanazon csoporthoz tartozó, a tagállamok vagy valamely harmadik ország intézményei között információk felfedését, amennyiben ezek teljesítik a 11. cikk (1) bekezdésének feltételeit.

(4) Az (1) bekezdésben említett tilalom nem akadályozza az információk felfedését a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a) és b) alpontjában említett tagállambeli vagy olyan harmadik országbeli személyek között, ahol ezen irányelvvel egyenértékű követelmények alkalmazandók, ha az érintett személyek szakmai tevékenységüket, akár alkalmazottként, akár nem, ugyanazon jogi személyen vagy egy hálózaton belül folytatják. E cikk alkalmazásában hálózatnak kell tekinteni azt az átfogóbb szervezetet, amelyhez a személy tartozik és amelynek közös tulajdonosai és közös vezetése van, valamint közös ellenőrzéssel rendelkezik.

(5) A 2. cikk (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában, valamint és 3. pontjának a) és b) alpontjaiban említett intézmények vagy személyek esetében az (1) bekezdés szerinti tilalom nem akadályozza az információk felfedését az érintett intézmények vagy személyek között azokban az esetekben, amelyek ugyanazon ügyfélre és ugyanazon ügyletre vonatkoznak, amelyben két vagy több intézmény vagy személy vesz részt, amennyiben az érintett intézmények olyan tagállamban vagy harmadik országban találhatók, ahol ezen irányelvvel egyenértékű követelmények

([1]) HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

▼B

alkalmazandók, és ha azok ugyanazon szakmához tartoznak, valamint ha a szakmai titoktartás és a személyes adatok védelme tekintetében egyenértékű követelmények vonatkoznak rájuk. A kicserélt információk kizárólag pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megakadályozásának céljaira használhatók.

(6) Ha egy a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a) és b) alpontjában említett személy egy ügyfelet szándékozik meggyőzni a jogellenes tevékenységgel való felhagyásról, az nem eredményez felfedést az (1) bekezdés értelmében.

(7) A tagállamok értesítik egymást és a Bizottságot azokról az esetekről, ahol megítélésük szerint egy harmadik ország teljesíti az (3), (4) vagy (5) bekezdésben meghatározott feltételeket.

29. cikk

Ha a Bizottság a 40. cikk (4) bekezdése szerinti határozatot hoz, a tagállamok megtiltják az információk felfedését az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek, valamint az érintett harmadik ország intézményei és személyei között.

IV. FEJEZET

NYILVÁNTARTÁS ÉS STATISZTIKAI ADATOK

30. cikk

A tagállamok előírják az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézményeknek és személyeknek, hogy az alábbi dokumentumokat és információkat őrizzék meg az FIU vagy más illetékes hatóság által a nemzeti jognak megfelelően bármilyen lehetséges pénzmosás vagy terrorizmus finanszírozása ügyében folytatott nyomozásban vagy azzal kapcsolatos elemzésben történő felhasználás céljából:

a) ügyfél-átvilágítás esetében az előírt bizonyítékok másolatát vagy kivonatait az üzleti kapcsolat lezárását követő legalább öt évig;

b) üzleti kapcsolatok és ügyletek esetében az alátámasztásul szolgáló, eredeti iratokból vagy a vonatkozó nemzeti szabályozás értelmében a bírósági eljárásokban elfogadható másolatokból álló bizonyítékot és feljegyzéseket az ügyletek végrehajtását vagy üzleti kapcsolat megszűnését követő legalább ötéves időszakon át.

31. cikk

(1) A tagállamok előírják az ezen irányelv hatálya alá tartozó hitelintézeteknek és pénzügyi szolgáltatóknak, hogy adott esetben, harmadik országokban található fiókjaikban és többségi részesedésű leányvállalataikban legalább az ebben az irányelvben meghatározottakkal egyenértékű intézkedéseket alkalmazzanak az ügyfelek átvilágítása és nyilvántartása tekintetében.

Amennyiben a harmadik ország jogi szabályozása nem engedi ilyen egyenértékű intézkedések alkalmazását, a tagállamok előírják az érintett hitelintézeteknek és pénzügyi szolgáltatóknak, hogy ennek megfelelően tájékoztassák az érintett székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(2) A tagállamok és a Bizottság tájékoztatják egymást azokról az esetekről, ahol egy harmadik ország jogi szabályozása nem engedi az (1) bekezdés első albekezdése értelmében előírt intézkedések alkalmazását és a megoldáshoz összehangolt intézkedésre van szükség.

(3) A tagállamok előírják, hogy azokban az esetekben, amikor az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott intézkedések alkalma-

▼B

zását egy harmadik ország jogszabályai nem teszik lehetővé, a hitelintézetek és pénzügyi szolgáltatók kiegészítő intézkedéseket tegyenek, hogy hatékonyan kezeljék a pénzmosás vagy a terrorizmus finanszírozásának kockázatát.

32. cikk

A tagállamok előírják, hogy hitelintézeteik és pénzügyi szolgáltatóik olyan rendszerekkel rendelkezzenek, amelyek képessé teszik őket arra, hogy teljes mértékben és gyorsan reagáljanak az FIU-tól vagy a nemzeti jogukkal összhangban más hatóságoktól érkező megkeresésekre arra vonatkozóan, hogy tartanak-e, vagy az előző öt év során tartottak-e fenn üzleti kapcsolatot meghatározott természetes vagy jogi személyekkel, és e kapcsolat jellegére vonatkozóan.

33. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ilyen rendszerek hatékonyságára vonatkozó ügyekről szóló átfogó statisztika vezetésével ellenőrizni tudják a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet szolgáló rendszereik hatékonyságát.

(2) Az ilyen statisztika legalább az FIU-nak bejelentett gyanús ügyletek számára, az ilyen bejelentésekre adott visszajelzésekre terjed ki, és éves szinten jelzi a vizsgált esetek számát, a vádemeléssel érintett személyek számát, a pénzmosási vagy a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos bűncselekmények miatt elítélt személyek számát és a befagyasztott, lefoglalt vagy elkobzott vagyon nagyságát.

(3) A tagállamoknak gondoskodnak statisztikai jelentéseik konszolidált felülvizsgálatának közzétételéről.

V. FEJEZET

HATÓSÁGI INTÉZKEDÉSEK

1. SZAKASZ

Belső eljárások, képzés és visszajelzés

34. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek megfelelő és alkalmas ügyfél-átvilágítási, bejelentési, nyilvántartási, belső ellenőrzési, kockázatértékelési, kockázatkezelési, megfelelésigazgatási és kommunikációs politikákat és eljárásokat állapítsanak meg a pénzmosással vagy a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos műveletek meggátolása és megelőzése érdekében.

(2) A tagállamok előírják az ezen irányelv hatálya alá tartozó hitelintézetek és pénzügyi szolgáltatók számára, hogy közöljék a vonatkozó stratégiákat és eljárásokat adott esetben harmadik országbeli fiókjaikkal vagy a többségi tulajdonukban lévő leányvállalataikkal.

35. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek megfelelő intézkedéseket hozzanak annak érdekében, hogy az érintett alkalmazottaik ismerjék az ezen irányelven alapuló hatályos rendelkezéseket.

Ezek az intézkedések magukban foglalják az érintett alkalmazottaik részvételét a folyamatos speciális képzési programokban, amelyek segí-

▼B

tenek nekik az olyan műveletek felismerésében, amelyek pénzmosással vagy a terrorizmus finanszírozásával lehetnek kapcsolatban, és útmutatást nyújtanak az ilyen esetekben követendő eljárásra.

Ha a 2. cikk (1) bekezdésének 3. pontjában felsorolt bármelyik kategóriába tartozó természetes személy szakmai tevékenységét egy jogi személy alkalmazottjaként végzi, akkor az ebben a szakaszban foglalt kötelezettségek inkább arra a jogi személyre, mint a természetes személyre vonatkoznak.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek hozzáféréssel rendelkezzenek a pénzmosók és terrorizmusfinanszírozók módszereiről és a gyanús ügyletek felismeréséhez vezető jelzésekről szóló naprakész információkhoz.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy – ha megvalósítható – időben visszajelzést adjanak a feltételezett pénzmosásra vagy terrorizmus finanszírozására vonatkozó bejelentések hatékonyságáról és nyomon követéséről.

2. SZAKASZ

Felügyelet

36. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy gazdasági tevékenységük jogszerű folytatása érdekében a pénzváltást végző irodákat, a vagyonkezelői és társasági szolgáltatást nyújtókat be kell jegyezni, vagy működésüket engedélyhez kell kötni, illetve a kaszinóknak engedéllyel kell rendelkezniük. ►M1 ——————— ◄

(2) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságoknak meg kell tagadniuk az (1) bekezdésben említett jogalanyok engedélyezését vagy bejegyzését, ha nincsenek meggyőződve arról, hogy azok a személyek, akik az ilyen jogalanyok vállalkozását ténylegesen irányítják, vagy irányítani fogják, vagy az ilyen jogalanyok tényleges tulajdonosai alkalmas és megfelelő személyek.

37. cikk

(1) A tagállamok előírják az illetékes hatóságoknak, hogy legalább hatékonyan kísérjék figyelemmel, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó intézmények és személyek megfelelnek-e ezen irányelv követelményeinek, illetve tegyék meg a szükséges intézkedéseket a megfelelés biztosítására.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságokra megfelelő jogköröket ruházzanak, ideértve a megfelelés figyelemmel kísérése és az ellenőrzések végrehajtása szempontjából fontos adatok összegyűjtésének jogkörét is, valamint hogy azoknak feladataik ellátásához megfelelő erőforrások álljanak rendelkezésre.

(3) A hitelintézetek és pénzügyi szolgáltatók, valamint kaszinók esetében az illetékes hatóságok fokozottabb felügyeleti jogkörrel rendelkeznek, nevezetesen a helyszíni vizsgálatok végzésének lehetőségével.

(4) A 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a)–e) pontjában felsorolt természetes és jogi személyek esetében a tagállamok megengedhetik, hogy az (1) bekezdésben foglalt feladatokat kockázatérzékenységi alapon hajtsák végre.

(5) A 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a) és b) pontjában felsorolt személyek esetében a tagállamok megengedhetik, hogy az (1) bekezdésben meghatározott feladatokat az önszabályozó testületek végezzék, feltéve, hogy azok eleget tesznek a (2) bekezdésnek.

▼B

3. SZAKASZ

Együttműködés

38. cikk

A Bizottság megadja a szükséges támogatást, a koordináció megkönnyítése érdekében, beleértve a Közösségen belüli FIU-k közötti információcserét is.

4. SZAKASZ

Szankciók

39. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó természetes és jogi személyek az ennek az irányelvnek az alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért felelősségre vonhatóak legyenek. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) A tagállamok büntető szankciók kiszabásához való jogának sérelme nélkül, a tagállamok nemzeti jogukkal összhangban gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén a hitelintézetekkel és pénzügyi szolgáltatókkal szemben megfelelő igazgatási intézkedéseket lehessen foganatosítani vagy igazgatási eljárásban kiszabható szankciókat lehessen alkalmazni. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezek az intézkedések vagy szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek.

(3) Jogi személyek esetén a tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezek legalább az (1) bekezdésben foglalt azon jogszabálysértésekért felelősségre vonhatók legyenek, amelyeket az ő javukra egy olyan személy követett el, aki vagy maga, vagy a jogi személy egy szervének részeként járt el, és a jogi személyben vezető tisztséget tölt be a következők szerint:

a) a jogi személy képviseletének joga;

b) a jogi személy nevében gyakorolt döntési jogkör; vagy

c) a jogi személyen belüli irányítási jogkör.

(4) A (3) bekezdésben szereplő esetek mellett a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, ha a (3) bekezdésben foglalt személyek egyike általi felügyelet vagy ellenőrzés hiányossága az (1) bekezdésben említett jogsértéseknek egy neki alárendelt személy általi, a jogi személy javára történő elkövetését tette lehetővé.

VI. FEJEZET

VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK

40. cikk

(1) A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni harcban elért technikai fejlődés figyelembevétele érdekében, és az ezen irányelv egységes végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottság a 41. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban az alábbi végrehajtási intézkedéseket fogadhatja el:

▼B

a) A 3. cikk 2. pontjának a) és d) alpontja, valamint 6., 7., 8., 9. és 10. pontja szerinti fogalommeghatározások technikai vonatkozásainak pontosítása;

b) technikai szempontok megállapítása annak a kérdésnek a megítélésére, hogy a 11. cikk (2) és (5) bekezdése szerinti esetekben csekély pénzmosási vagy terrorizmus finanszírozási kockázat áll-e fenn;

c) technikai szempontok megállapítása annak a kérdésnek a megítélésére, hogy a 13. cikk szerinti esetekben magas pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási kockázat áll-e fenn;

d) technikai szempontok megállapítása annak értékelésére, hogy a 2. cikk (2) bekezdésével összhangban indokolt-e, ha ezt az irányelvet nem alkalmazzák egyes olyan jogi vagy természetes személyekre, akik vagy amelyek pénzügyi tevékenységet csak eseti vagy nagyon korlátozott alapon végeznek.

(2) A Bizottság 2006. június 15-ig mindenképpen elfogadja az (1) bekezdés b) és d) pontjára vonatkozó első végrehajtási intézkedéseket.

(3) A közösségi jogszabályok, a gazdasági fejlődés és a nemzetközi normák változásainak figyelembevételével a Bizottság a 41. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kiigazítja a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának e) alpontjában, a 7. cikk b) pontjában, a 10. cikk (1) bekezdésében és a 11. cikk (5) bekezdésének a) és d) pontjában említett összegeket.

(4) Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy egy harmadik ország nem teljesíti a 11. cikk (1) vagy (2) bekezdésében, a 28. cikk (3), (4) vagy (5) bekezdésében, illetve az (1) bekezdés b) pontja vagy a 16. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti intézkedésekben rögzített feltételeket, vagy hogy a 31. cikk (1) bekezdésének első albekezdése szerinti intézkedések alkalmazását az adott harmadik ország jogszabályai nem teszik lehetővé, ennek megállapításáról a 41. cikk (2) bekezdésében említett eljárás szerint határozatot hoz.

41. cikk

(1) A Bizottságot munkájában a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésével foglalkozó bizottság (a továbbiakban: „a bizottság”) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkében foglalt rendelkezésekre, amennyiben az ezen eljárás szerint elfogadott végrehajtási intézkedések nem változtatják meg ezen irányelv lényeges előírásait.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

(4) A már elfogadott végrehajtási intézkedések sérelme nélkül ezen irányelv azon előírásainak végrehajtását, amelyek a (2) bekezdés szerinti eljárásban technikai szabályok és döntések elfogadását igénylik, ezen irányelv hatálybalépését követő négy év elteltével felfüggesztik. Az Európai Parlament és a Tanács a vonatkozó rendelkezéseket a Bizottság javaslatára a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően meghosszabbíthatja, és e célból azokat a négyéves határidő lejárta előtt felülvizsgálja.

▼B

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

42. cikk

2009. december 15-ig, és azt követően legalább háromévenként, a Bizottság jelentést készít ezen irányelv végrehajtásáról, és azt benyújtja az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz. A Bizottság az első ilyen jelentésbe belefoglalja az ügyvédek és egyéb független jogi hivatások képviselői kezelésére vonatkozó külön vizsgálatot is.

43. cikk

A Bizottság 2010. december 15-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 3. cikk (6) bekezdésében említett küszöbérték-arányokról, és különösen figyelembe veszi a 3. cikk (6) bekezdése a) pontjának i. alpontjában, valamint b) pontjának i. és iii. alpontjaiban meghatározott százalékos érték 25 %-ról 20 %-ra történő csökkentésének lehetséges előnyeit és következményeit. A Bizottság a jelentés alapján javaslatot tehet ezen irányelv módosítására.

44. cikk

A 91/308/EGK irányelv hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat az erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

45. cikk

(1) A tagállamok 2007. december 15-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, és ezen irányelv rendelkezései, valamint a nemzeti rendelkezések közötti megfelelést mutató táblázatot haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak azon nemzeti jogszabályaik főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket ezen irányelv alkalmazási körében fogadnak el.

46. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

47. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Ezen irányelv	91/308/EGK irányelv
1. cikk (1) bekezdése	2. cikk
1. cikk (2) bekezdése	1. cikk (C) bekezdése
1. cikk (2) bekezdésének a) pontja	1. cikk (C) bekezdésének 1. pontja
1. cikk (2) bekezdésének b) pontja	1. cikk (C) bekezdésének 2. pontja
1. cikk (2) bekezdésének c) pontja	1. cikk (C) bekezdésének 3. pontja
1. cikk (2) bekezdésének d) pontja	1. cikk (C) bekezdésének 4. pontja
1. cikk (3) bekezdése	1. cikk (C) bekezdésének harmadik albekezdése
1. cikk (4) bekezdése	
1. cikk (5) bekezdése	1. cikk (C) bekezdésének második albekezdése
2. cikk (1) bekezdésének 1. pontja	2a. cikk (1) bekezdése
2. cikk (1) bekezdésének 2. pontja	2a. cikk (2) bekezdése
2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a), b) és d)–f) alpontja	2a. cikk (3)–(7) bekezdése
2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának c) alpontja	
2. cikk (2) bekezdése	
3. cikk 1. pontja	1. cikk (A) bekezdése
3. cikk 2. pontjának a) alpontja	1. cikk (B) bekezdésének (1) albekezdése
3. cikk 2. pontjának b) alpontja	1. cikk (B) bekezdésének (2) albekezdése
3. cikk 2. pontjának c) alpontja	1. cikk (B) bekezdésének (3) albekezdése
3. cikk 2. pontjának d) alpontja	1. cikk (B) bekezdésének (4) albekezdése
3. cikk 2. pontjának e) alpontja	
3. cikk 2. pontjának f) alpontja	1. cikk (B) bekezdésének 2. albekezdése
3. cikk 3. pontja	1. cikk (D) bekezdése
3. cikk 4. pontja	1. cikk (E) bekezdésének 1. albekezdése
3. cikk 5. pontja	1. cikk (E) bekezdésének 2. albekezdése
3. cikk 5. pontjának a) alpontja	
3. cikk 5. pontjának b) alpontja	1. cikk (E) bekezdésének 1. francia bekezdése
3. cikk 5. pontjának c) alpontja	1. cikk (E) bekezdésének 2. francia bekezdése
3. cikk 5. pontjának d) alpontja	1. cikk (E) bekezdésének 3. francia bekezdése
3. cikk 5. pontjának e) alpontja	1. cikk (E) bekezdésének 4. francia bekezdése
3. cikk 5. pontjának f) alpontja	1. cikk (E) bekezdésének 5. francia bekezdése és 3. albekezdés

▼B

Ezen irányelv	91/308/EGK irányelv
3. cikk 6. pontja	
3. cikk 7. pontja	
3. cikk 8. pontja	
3. cikk 9. pontja	
3. cikk 10. pontja	
4. cikk	12. cikk
5. cikk	15. cikk
6. cikk	
7. cikk a) pontja	3. cikk (1) bekezdése
7. cikk b) pontja	3. cikk (2) bekezdése
7. cikk c) pontja	3. cikk (8) bekezdése
7. cikk d) pontja	3. cikk (7) bekezdése
8. cikk (1) bekezdésének a) pontja	3. cikk (1) bekezdése
8. cikk (1) bekezdésének b)–d) pontja	
8. cikk (2) bekezdése	
9. cikk (1) bekezdése	3. cikk (1) bekezdése
9. cikk (2)–(6) bekezdése	
10. cikk	3. cikk (5) és (6) bekezdése
11. cikk (1) bekezdése	3. cikk (9) bekezdése
11. cikk (2) bekezdése	
11. cikk (3) és (4) bekezdése	
11. cikk (5) bekezdésének a) pontja	3. cikk (3) bekezdése
11. cikk (5) bekezdésének b) pontja	3. cikk (4) bekezdése
11. cikk (5) bekezdésének c) pontja	3. cikk (4) bekezdése
11. cikk (5) bekezdésének d) pontja	
12. cikk	
13. cikk (1) és (2) bekezdése	3. cikk (10)–(11) bekezdése
13. cikk (3)–(5) bekezdése	
13. cikk (6) bekezdése	5. cikk
14. cikk	
15. cikk	
16. cikk	
17. cikk	
18. cikk	
19. cikk	
20. cikk	5. cikk
21. cikk	
22. cikk	6. cikk (1) és (2) bekezdése
23. cikk	6. cikk (3) bekezdése
24. cikk	7. cikk
25. cikk	10. cikk
26. cikk	9. cikk

▼B

Ezen irányelv	91/308/EGK irányelv
27. cikk	
28. cikk (1) bekezdése	8. cikk (1) bekezdése
28. cikk (2)–(7) bekezdése	
29. cikk	
30. cikk a) pontja	4. cikk 1. francia bekezdése
30. cikk b) pontja	4. cikk 2. francia bekezdése
31. cikk	
32. cikk	
33. cikk	
34. cikk (1) bekezdése	11. cikk (1) bekezdésének a) pontja
34. cikk (2) bekezdése	
35. cikk (1) bekezdésének első albekezdése	11. cikk (1) bekezdésének b) pontja, első mondat
35. cikk (1) bekezdésének második albekezdése	11. cikk (1) bekezdésének b) pontja, második mondat
35. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése	11. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
35. cikk (2) bekezdése	
34. cikk (3) bekezdése	
36. cikk	
37. cikk	
38. cikk	
39. cikk (1) bekezdése	14. cikk
39. cikk (2)–(4) bekezdése	
40. cikk	
41. cikk	
42. cikk	17. cikk
43. cikk	
44. cikk	
45. cikk	16. cikk
46. cikk	16. cikk